

Un gran pas

A final de curs passat, a l'últim número de Lluerna, us informàvem de la decisió presa pel Consell de Pastoral Interparroquial de tirar endavant el projecte de pastoral catequètica presentat per la Comissió de catequesi que treballa expressament dins aquesta àrea.

Ara, a principis de curs, és el moment de començar a fer realitat el mencionat projecte, per una banda molt ambiciós i per l'altra molt realista, contemplant tant les dificultats personals com ambientals i les forces amb què comptam per dur-lo a terme.

Aquest pla de formació i creixement en la fe i seguiment de Jesús contempla la possibilitat de participar-hi, de forma voluntària, dels nins/es que han fet la primera Comunió (10 anys, fins al 19) passant per la fase de la recepció del sagrament de la Confirmació.

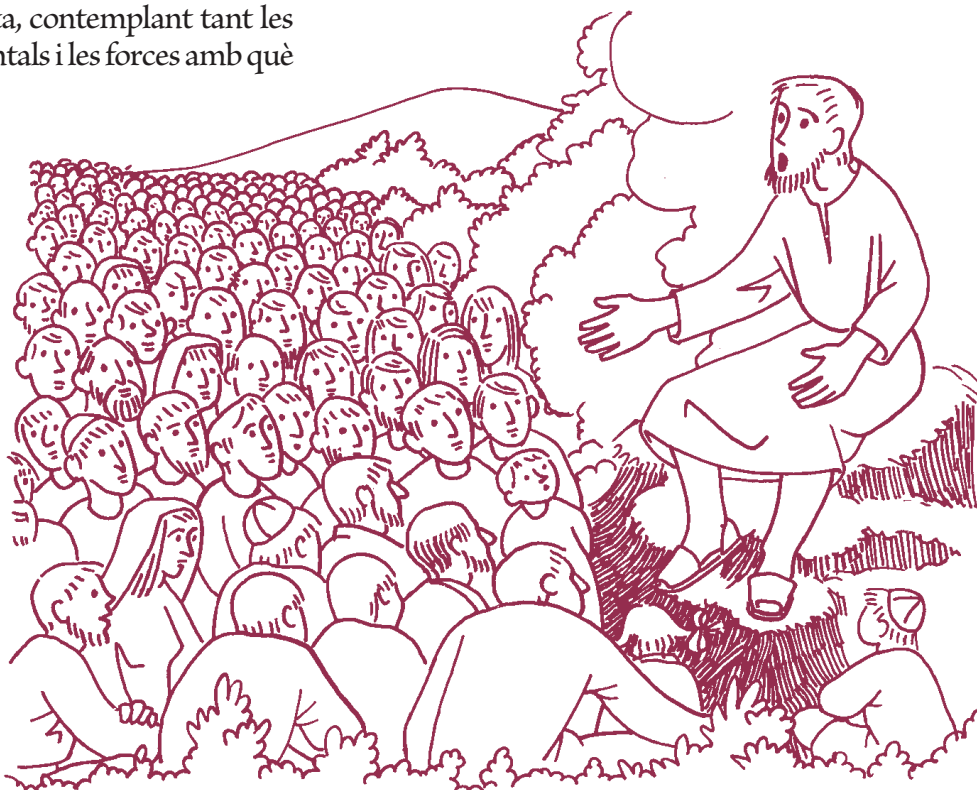
Davant el buit existent, en quant a formació, entre la primera Comunió i la recepció del sagrament de la Confirmació, i el no-res que tenim pràcticament després d'aquesta, es feia del tot necessari cobrir aquests buits i oferir alguna cosa que no només sigui engrescadora i atractiva, sinó que ompli la vida creient dels nostres adolescents i joves que desitgen viure amb alegria i compromís el seguiment de Jesús.

Ens hem pres seriosament aquest procés de formar en la fe i coneixement de Jesús a joves i al·lots/es que, encara que siguin una minoria, són la promesa de la continuïtat de vida en les nostres comunitats cristianes.

Tenim clars els objectius, metodologia i aplicació de la mateixa que parteix de la realitat que viu l'adolescent o el jove i inclou el coneixement de la persona de Jesús, la relació amb Déu i els germans, la vivència de la fe i la in-

tegració a la comunitat parroquial.

No volem pecar de triomfalistes, però tampoc ens podem sentir uns fracassats. Sabem que l'ambient que ens envolta no és gens favorable per tirar endavant aquesta "empresa", però comptam amb l'ajuda del Senyor, la il·lusió dels formadors i catequistes i l'interès d'un bon grapat de nins/es, joves i al·lots que estan disposats a recórrer aquest camí.

Sabem també que hi ha pares i mares que miren amb bons ulls aquest procés i que faran el possible perquè els seus fills/es s'engresquin a iniciar-lo perquè, encara que el seguiment de Jesús té les seves exigències, omple de felicitat i pau aquells que hi orienten les seves vides.

Des d'aquí convidam tots els nins i nines, adolescents i joves interessats a embarcar-se en aquesta aventura, invitació que també feim extensiva als pares perquè els animin a apuntar-s'hi. Aquest pot ser un gran pas per a ells i per a la comunitat cristiana de Manacor.

Refugiats: cauen els murs de l'oblit i la indiferència

Si no vaig errat, fa tot just un any que, per aquestes dates en les quals ara ens trobam, Europa i sobretot l'Estat espanyol, vivien amb una gran alarma social els efectes de l'epidèmia de l'èbola: una gravíssima infecció que des de feia dècades causava estralls a les regions del continent africà. Mentre aquest virus va fer matx per aquelles contrades, el vell continent europeu no n'havia fet massa cas; quan les morts d'èbola arribaren a alguns països del Nord, la situació de pànic aviat començà a esclatar.

Una situació semblant es viu ara amb una de les crisis humanes més greus dels darrers temps, amb l'arribada a Europa de milers de persones que fugen dels països i de les regions que es troben en guerra, assetjats per la por, tement per la seva integritat física, incapaços de veure als seus llocs d'origen cap perspectiva d'un mínim futur digne per a ells o per a les seves famílies. Però ara ja no són immigrants de l'Àfrica subsahariana que es juguen la vida mentre intenten creuar l'Estret, o centenars de persones que han mort a una pastera a les costes de Lampedusa... ara són milers i milers de persones que arriben a la frontera d'Hongria, o que arriben en tren a alguna ciutat d'Àustria. Una vegada més, són a les portes i a les esplanades de les més importants ciutats d'Europa. Els desplaçats pels conflictes que les potències del Nord han provocat ara toquen a les portes de l'estat del benestar, i els seus crits de justícia no es poden fer callar.

Ha estat molt colpidora la imatge d'un nin que jeu mort davant la mar, indefens enfront de l'embat de les ones, tot sol davant una vida que li ha estat del tot presa: i aquesta és la mostra més clara de la gran injustícia que pateix tota aquesta gent i a la qual fins ara havíem tancat els ulls.

La xifra de persones que el 2014 es trobaven desplaçades del seu lloc d'origen va ser de 5'9 milions, a causa de persecucions, conflictes, violència generalitzada o violació dels drets humans. L'increment que s'ha produït al llarg dels darrers mesos es deu en bona part a la guerra a Síria. Segons l'informe d'Amnistia Internacional del passat mes de juny, gairebé 4 milions de persones s'havien vist obligats a abandonar el país, en una de les més grans crisis de refugiats de

la història.

Però, per desgràcia, no només a Síria hi ha conflicte, ja que encara es mantenen enfrontaments com la guerra civil a Sudan del Sud, a Etiòpia, a Uganda, a l'Afganistan, al Pakistan, a gran part de l'Orient Mitjà... I també Europa ha vist durant el 2014 un augment del nombre de refugiats a causa del conflicte de l'Est d'Ucraïna. Més de la meitat de les persones refugiades són menors de 18 anys: trajectòries estroncades i condemnades a un no-futur quan tot just desparten a la vida.

Malgrat la contundència d'aquestes dades i la visió que molt sovint tenim d'un panorama desolador, sense la més mínima esclatxa de llum i d'esperança, la resposta solidària de molta gent no s'ha fet esperar i, a la fi, s'ha trencat en mil bocins el mur d'indiferència i de manca de compassió que moltes vegades ens caracteritza, aliens al patiment dels nostres germans. I, una vegada més, la societat civil ha anat per davant de les institucions i dels estats, que novament parlen de quotes, xifres i contingents a repartir com si els afectats no fossin més que números.

Ara més que mai haurien de ressonar en les nostres oïdes aquelles paraules del Gènesi, que se situen dins la història dels germans Caïn i Abel, quan Déu demana allò de "On és el teu germà?"; o quan l'evangelista Mateu parla del Judici Final a la seva paràbola: "tenia fam i em donàreu menjar; tenia set, i em donàreu beure; era foraster, i em vau acollir; anava despullat, i em vau vestir..."

Cal que no oblidem, com a cristians que som, quina és la nostra tradició i el nostre punt de partida: un poble que es posa en camí a la recerca de la llibertat, perquè fugi d'una situació d'esclavatge, de violència i de manca de respecte de les més mínimes condicions per a una vida digna. Ens sona tot això? Són els mateixos motius que, avui dia, fan que milers de desplaçats travessin mars i fronteres a la recerca d'un futur millor per a ells i les seves famílies. Centenars d'anys després, per desgràcia, la història es repeteix. No tanquem els ulls a les seves demandes.

Montserrat Nadal Fullana

El llegat de la família Bonnín

De poques famílies es pot dir tan clarament que són part de la història de Manacor i de Crist Rei com la família Bonnín. I d'això, D. Llorenç n'era molt conscient. Com a petit dels germans fou l'encarregat de custodiar la memòria en forma de documents dels altres germans seus i d'ell mateix. En les seves darreres voluntats, va deixar com a llegat la seva biblioteca a la diòcesi, exceptuant-ne tot allò que es referís a Manacor, que havia de quedar custodiat a la parròquia de Crist Rei. I aquesta va ser la tasca que se'm va encomanar poc temps després de la seva mort: destriar el que s'havia d'enviar cap a Palma, el que havia de quedar a la parròquia i el que no feia falta que es guardàs.

Una vegada separats els llibres de teologia i el caramull ingent de revistes que D. Llorenç guardava com una forni-gueta, la tasca més important va ser la de l'arxiu. Immediatament vaig ser conscient que no es podia fer a la correueta i que necessitava temps i paciència. Amb l'ajuda d'un seminarista major hem posat una mica d'ordre dins les capsos i capsos que formaven l'arxiu dels Bonnín. I dic dels Bonnín, perquè no només hi havia documents de D. Llorenç, sinó també de D. Pedro i de D. Joan.

El procés ha estat llarg i a vegades enfarragós, però sempre molt interessant i sabent que no només complíem la darrera voluntat d'un difunt, sinó que teníem dins les nostres mans una part important de la història manacorina del s. XX. El criteri ha estat el de respectar sempre les unitats documentals que hi havia establertes. A vegades era un elàstic, altres un clip o una carpeta, o fins i tot un conjunt de papers doblegats plegats. I amb aquestes unitats, col·locar les sèries cronològicament. En total han sortit 339 unitats documentals que van des d'un bloc de sermons, a un paquet de factures, o uns esboços de dibuix.

Per no empalagar amb una llista llarga simplement citaré alguns dels documents més importants. Tenim 29 blocs de sermons de D. Llorenç i altres tants d'anotacions d'exercicis espirituals i jornades de formació, documents indispensables si algun dia es vol estudiar la figura de D. Llorenç. Una mostra més que generosa dels poemes i gloses de D. Llorenç, juntament amb els articles que escrivia a diaris. També hi havia gran número de documents referents a les activitats parroquials (Hora Santa, Filles de Maria i Mares Cristianes, Esplai, concurs de Betlems, Catecisme, Acció Catòlica, etc).

Entre els papers de D. Pedro Bonnín hem de destacar els seus sermonaris i l'abundant correspondència que va mantenir durant els primers anys de ministeri, i la gran majoria de borradors que anava escrivint durant les obres de Crist Rei (articles, llistes de donants i jornalers, retalls de

diari, etc). La seva tasca amb els soldats també queda ben reflectida. Dels papers de D. Joan s'han trobat, sobretot, alguns documents referents a la seva ajuda en el DCVB de Mn. Alcover. Sabem que D. Llorenç ja va entregar en vida les cèdules del diccionari i altres obres a la Fundació Mn. Alcover i, respectant la idea original, s'hi han entregat també aquests papers solts que, si no els va entregar ja en vida, segurament va ser per no haver-los trobat en aquell moment.

Val a dir que els dibuixos no abunden, fet atribuïble al conegut sentit de la humilitat que tenia D. Llorenç i que el feia menystenir-se en la seva obra i destruir tot allò que no li pareixia digne. Conservam part dels projectes decoratius d'algunes esglésies (Sant Pau, Inca, Via Crucis, Cala Rajada, etc), però malauradament el projecte de Crist Rei es degué perdre en algun moment.

Aquesta feina ens ha de fer valorar més encara la vida entregada al poble i a la parròquia que la família Bonnín va tenir sempre. I donar-nos compte que els papers no són simples papers, sinó que poden ser vehicle i testimoni per a que unes persones que ja no són presents corporalment ens segueixin guiant en la fe, alhora que són creadores de cultura. Seran l'únic referent que tendran les generacions futures d'aquestes grans persones que molts de nosaltres hem tengut la sort de poder conèixer.

També voldria aprofitar per demanar a totes aquelles persones que tinguin papers vells, siguin o no dels germans Bonnín, i que no sàpiguen que n'han de fer, que els entreguin a alguna entitat que els cuidi: la Parròquia, l'Ajuntament, la Fundació Mn. Alcover, o tants d'altres llocs on es podran guardar i consultar en un futur. A nosaltres a vegades ens fan nosa o no sabem que n'hem de fer i, en canvi, no deixen de ser una petita part de la història de Manacor.

Es compleixen 75 anys del retaule de l'altar major

El pròxim dia 15 d'aquest mes de setembre, festa de la titular de la Parròquia de la Mare de Déu dels Dolors, es compliran exactament 75 anys de la benedicció del retaule situat just darrere el presbiteri de l'altar major de la mencionada Parròquia. Amb motiu d'aquesta efemèride, hem cregut convenient donar a conèixer a tota la feligresia i a les persones interessades en els diversos esdeveniments de la nostra església de Manacor, divulgar com va sorgir la idea d'aquest important retaule, quins elements hi figuren, els canvis realitzats anteriorment...

Per la qual cosa hem encomanat a les nostres col·laboradores Magdalena Riera i Isabel M. Oliver que ens detallassin tot el procés seguit històricament fins arribar al retaule que actualment presideix l'altar major de la nostra Parròquia. La seva aportació, com veureu, és ben interessant i potser hi descobrireu molts aspectes que, tal vegada, havien passat desapercebuts.

De les 31 parròquies reconegudes a Mallorca per la butlla papal de 1248 n'hi havia 16 dedicades a la Mare de Déu, entre elles Santa Maria de Manacor. El primer retaule major documentat a Manacor fou encarregat l'any 1499 al pintor Pere Terrecns i estava presidit per una imatge-sagrari que va acabar sota l'advocació de la Mare de Déu de la Neu. De tot aquell conjunt és l'única imatge que encara avui es conserva a l'església parroquial.

Cap al 1570 es va encarregar a Mateu Gallard i Rafel Guitard la restauració i ampliació del retaule. Entre altres imatges es van introduir les de Sant Jaume, Sant Pere i Sant Pau, que es mantindran als retaules posteriors.

A finals del segle XVIII comença a créixer la devoció cap a l'advocació de la Mare de Déu dels Dolors. S'han donat diverses interpretacions a aquest canvi: la influència dels Mínims de Manacor, la devoció personal dels rectors

Bartomeu Verd i Miquel Bordoy, o la recerca d'una certa coherència amb la creixent veneració a la figura del Sant Crist de Manacor. En qualsevol cas, el 1832 l'església canvia de titular i s'encarrega un nou retaule. El seu disseny va recaure en Bartomeu Sureda i Miserol, resident a Palma i que havia dirigit algunes de les Reials Fàbriques de la Corona a Madrid. Presidia el retaule una Mare de Déu dels Dolors al peu de la Creu, segurament de l'escola d'Adrià Ferran. Als dos carrers laterals s'hi ubicaven les imatges de Sant Pere i Sant Pau i, al remat superior, la representació de Sant Jaume a la batalla de Clavijo. L'arquitectura del retaule pot contemplar-se actualment a la parroquial de Son Carrió, mentre que les figures es conserven a la parroquial de Manacor.

L'actual retaule fou dissenyat per l'escultor manacorí Miquel Vadell i Pastor, en consonància amb l'estètica neogòtica que adoptà la nova església. L'enorme estructura de fusta daurada combina semblances amb les arquitectures impossibles de l'argenteria gòtica amb una gran preocupació per la il·luminació. Aquest aprofitament dels recursos que proporcionava l'electricitat havia estat explorat vint anys abans per Antoni Gaudí a la Seu de Mallorca.

El retaule és un expositor d'una gran complexitat iconogràfica que es desplega en coherència amb els diferents nivells de l'estructura.

El sòcol de marbre presenta en el punt central l'escut episcopal de l'Arquebisbe Josep Miralles i, als laterals, els dels llinatges Rubí i Binimelis, en honor als rectors de Manacor. En el primer nivell, ja a l'estructura de fusta, es combinen tres sagraris amb les imatges de Sant Pere, Sant Pau i els quatre Evangelistes. La coherència es manté a les portes del sagrari. El de les relíquies es tanca amb una figura de Santa Elena, els dels olis amb l'escena de la resurrecció de Llätzer i el central de l'Eucaristia amb la figura del Bon Pastor.

Dibuix del projecte del retaule

El sòcol de marbre presenta en el punt central l'escut episcopal de l'Arquebisbe Josep Miralles i, als laterals, els dels llinatges Rubí i Binimelis, en honor als rectors de Manacor. En el primer nivell, ja a l'estructura de fusta, es combinen tres sagraris amb les imatges de Sant Pere, Sant Pau i els quatre Evangelistes. La coherència es manté a les portes del sagrari. El de les relíquies es tanca amb una figura de Santa Elena, els dels olis amb l'escena de la resurrecció de Llätzer i el central de l'Eucaristia amb la figura del Bon Pastor.

Al segon nivell es troben les figures dels Sants Fundadors (Sant Felip Neri, Sant Jeroni, Santa Teresa de Jesús, Sant Bernat de Claravall, Sant Agustí i Sant Domingo) i algunes representacions associades a la Crucifixió (Nicodem, Josep d'Arimatea, la Llançada, el Bon Lladre).

En el centre del tercer nivell es situa un nínxol preparat per contenir una figura de l'Agnus Dei que, en temps d'exposició, pot ser substituït per la Custòdia Major. Als dos laterals es despleguen els vuit apòstols no evangelistes.

Sobre el nínxol central i, baix d'un baldaquí, es troba la imatge de la titular, amb Jesucrist mort al peu de la Creu i flanquejada per dos àngels. Sobre el baldaquí, en un remat que ens torna a remetre a les formes de l'argenteria gòtica, es troba una representació de l'Anunciació. Finalment, als dos laterals del retaule, trobam dos grans canelobres de deu braços que es recolzen sobre el primer nivell.

Un moble d'aquestes dimensions, amb figures intercanviables i amb una complexa instal·lació elèctrica, precisava d'un espai posterior tancat on s'ubica una escala que permet ascendir pel seu interior. És aquí on apareixen diverses inscripcions a llapis. Algunes són indicatives per el muntatge (*altura remate custodia, remate sagrario*) però hi figura també una signatura de grans dimensions de l'autor (*Miguel Vaddell*) i una petita inscripció que diu: "M. Riera Vidal que contribuyó al levantamiento del retablo, Manacor, 11-9-40 bendecido 15-9-40".

Ara fa just setanta-cinc anys, el nostre retaule fou beneït solemnement per l'Arquebisbe-bisbe Josep Miralles i Sbert.

El retaule a l'actualitat

Maria Magdalena Riera Frau - Isabel M. Riera Oliver

CELEBRACIONS SENSE PREVERE

Quan pel motiu que sigui, per manca de sacerdots, o perquè al celebrant li ha sortit un compromís urgent o un contratemps inesperat i no ha pogut anar a la celebració habitual establerta, l'Església ja fa temps que, per a aquests casos, té prevista una celebració sense prevere amb unes persones prèviament designades per fer-la i amb un esquema del desenvolupament de la mateixa.

A les nostres Parròquies tenim previst tot el protocol prescriptiu per si un dia es dona la circumstància que, per la causa que sigui, el prevere no pot assistir a la celebració. Aquest cas

es va donar un dissabte horabaixa del passat mes d'agost a la parròquia de Crit Rei. A l'hora de començar la missa el capellà que havia de celebrar no hi era i els altres en aquell moment no estaven disponibles, per la qual cosa, la persona que tenia l'autorització prèvia i, amb l'esquema en la mà, dugué a terme tota la celebració: les dues lectures, el salm, l'evangeli, les pregàries, el parenostre, la distribució de la comunió...

Hi ha haver feels, la majoria, que ho entengueren perfectament i, fins i tot, alguns felicitaron la persona que va conduir la celebració perquè s'havia realitzat amb normalitat. Altres

no obstant, feren comentaris poc adequats, sense fonament i algun un poc desagradable.

Davant aquest fet, volem fer dues recomanacions: la primera és que la gent s'haurà d'acostumar a què això comenci a ser una realitat, especialment els dies feiners, ja que a vegades els preveres no podem donar abast a tot el que hi ha programat i, si surt un imprevist o una urgència, l'hem d'atendre. La segona és que si algú té dubtes sobre aquest tipus de celebracions i la seva validesa, que els aclareixi amb les persones adequades que són els responsables de les parròquies. D'aquesta manera evitarem comentaris improcedents, poc fonamentats i fins i tot ofensius.

Andreu Genovart Orell

Responsables i voluntaris a les esglésies de St. Josep i del Convent

Seguint el repàs iniciat en números anteriors de "Lluerna", hem volgut acostar-nos als col·laboradors d'altres centres de culte de Manacor, per tal de conèixer com s'organitzen per tenir els temples disponibles. En aquest cas, St. Josep i el Convent de St. Vicenç Ferrer.

Pel que fa a St. Josep, Mn. Joan Perelló i En Pep Serra ens faciliten la feina.

Contau-nos en resum la història de l'església i parròquia de St. Josep de Manacor

Tothom sap que a l'Av. Salvador Juan, nº 28 es troba l'església de St. Josep. La seva història comença amb la creació d'una petita capella, el 28 de maig de 1938, sota la responsabilitat de Mn. Guillem Pascual Galmés.

Ja l'any 1945 es considerà que resultava massa petita, i es decidí bastir-ne una de més gran. L'actual església fou benèida per l'arquebisbe-bisbe Miralles el 20 de gener de 1.946.

L'any 1.961, fou nomenat rector de Sant Josep Mn. Bartomeu Munar. Ell, el 22 d'octubre de 1.963, sol·licità la construcció d'un nou temple dins la demarcació parroquial, entre els carrers Menorca i Còrsega.

Ja el 24 de gener de 1.965, el Bisbe D. Rafael Alvarez Lara beneí el nou temple: l'actual església de St. Pau. A partir d'aquesta data, la Parròquia de Sant Josep comptà amb dos centres de celebració: St. Josep i St. Pau.

El 1.975, la parròquia passà a ser "regentada" pels Pares Dominics, des del Convent de St. Vicenç Ferrer de la nostra ciutat. El primer dominic rector fou Fr. Manuel Gutiérrez Bandera. Llavors la parròquia de St. Josep passà a tenir tres centres de culte: el convent de Sant Vicenç Ferrer, l'església de St. Pau i l'església de St. Josep. En temps del Bisbe D. Teodor Úbeda, l'any 1.998, es canviaria el nom de "Parròquia de sant Josep" pel de "Parròquia de sant Pau".

A partir de llavors, les celebracions a St. Josep començaren a reduir-se, i s'acabà només amb una celebració dominical, els dissabtes, i esporàdiques trobades quaresmals de pregària...

Actualment, quines persones s'encarreguen d'obrir i tancar l'església? Qui es presta voluntàriament a mantenir-la? Quines persones col·laboren en la neteja i conservació?

Des de fa anys, varen tenir cura d'obrir i tancar el temple i de preparar per a les celebracions En Mateu Perelló Rosselló i En Sion Riera, fins que aquest morí l'any 2.014. A partir de llavors, ha pres l'encàrrec En Josep Serra Sansó.

Col·laboren de manera constant en la neteja, en el manteniment i en les lectures: Amàlia Caldentey, Ventura Forteza, Antònia Galmés, Antònia Perelló, Sebastià Rosselló i altres.

Què més podríeu afegir respecte a la comunitat de cristians i cristianes que es reuneixen setmanalment a St. Josep?

Crec que podem dir amb claredat i senzillesa que les persones que es reuneixen a l'assemblea cristiana de St. Josep participen de manera molt viva i molt conscient a la celebració de l'Eucaristia, que presideix normalment Mn.

Joan Perelló, els dissabtes a les 17'00 (hivern) o 18'00 (estiu). Ja formam com una gran família, i tothom se sent responsable del que pot aportar. També la col·laboració econòmica en les col·lectes indica l'interès de la nostra gent que estima l'Església universal des de la petita comunitat de St. Josep.

També hem pres contacte amb els qui coordinen l'atenció al Convent de St. Vicenç Ferrer, que havien regentat molts d'anys els Pares Dominics. Hem parlat amb Francesc Oliver Binimelis i amb Martí Font.

Com us organitzau els voluntaris per a atendre el culte i les visites al Convent?

Cada dissabte (llevat dels tres mesos d'estiu) Mn. Jaume Cabrer celebra l'Eucaristia a les 19'00. Procuram que estigui obert una hora abans. Els responsables d'obrir, tancar i preparar la missa són Francesc Oliver amb la seva dona Joana Perelló.

Els també s'encarreguen d'obrir i tan- car el temple, quan s'hi fan actes extraor- dinaris, tant religiosos com culturals.

Llavors, els dies feners (de dilluns a divendres) hi ha torns de guàrdia per a facilitar la visita tant dels manacorins que vulguin anar a pregar com de visi- tants o turistes. Els responsables volun- taris són: el dilluns, Antoni Pascual; el dimarts, Bartomeu Adrover; el dime- cres, Andreu Morey; el dijous, Gregori Bover; el divendres, Martí Font.

Quin servei fa el Convent a les tres parròquies de Manacor, i en general a tota la gent?

Per la seva capacitat i a la vegada per a facilitar la participació, tota l'Església de Manacor és convocada cada any a reunir-se per a celebracions importants, com són el Dimecres de Cendra (per a començar la Quaresma), la Vigília Pas- qual, la Unció comunitària de malalts, les Confirmacions, trobades de joventut, inici de curs de catequesi, etc.

També seguim celebrant les festes de St. Domingo, de la Mare de Déu del Roser i altres, normalment aprofitant el dissabte més pròxim.

Però també s'obri el Convent per a actes extraordinaris, com poden ser el

“Sermó del Coremer”, que serveix de pregó a la Setmana Santa, i que organitzen totes les confraries de Manacor. També per a concerts tant de la Banda Música com de vetlades amb corals o altres grups musicals. És un espai molt ade- quat per a aquestes trobades que apor- ten cultura i confraternitat a tota la gent de la nostra ciutat.

Moltes gràcies per la vostra aportació i sobretot per la vostra tasca de voluntaris, que normalment queda amagada als ulls de la gent però és de gran valor al servei de tots.

Han coordinat aquesta secció:
Bartomeu Tauler i Francisca Vicens

Breus

Equip de redacció

FESTA DE LA MARE DE DÉU ASSUMPTA

59 llits de la Mare de Déu d'arreu de Mallorca participaren en el programa de la celebració de la festivitat de l'Assumpció, entre ells, el de la Parròquia dels Dol- lors de Manacor que enguany l'exposà restaurat i amb tota l'ornamentació d'an- tany.

Moltes persones el varen visitar du- rant els cinc dies que romangué obert al públic perquè tots els fidels poguessin ve- nerar la imatge de la Mare de Déu Morta, com sempre acompanyada dels dos àn- gels i envoltada de bellveures i alfabegue- res. Tot un equip de persones, un any més, ha fet possible que la nostra imatge restaurada pogués descansar en el llit amb el corresponent dossier i altres elements decoratius.

CURSETS PREMATRIMONIALS

Les trobades prematrimonials per aquest pròxim curs que es duran a terme de cara a les parelles que pensen contreure matrimoni canònic l'any que ve són les següents: 8 de novembre; 21 de febrer i 10 d'abril. Totes les trobades són en diumenge i tenen un caràcter intensiu de les 10 del matí a les 18'30 de l'horabaixa. Es convida els nuvis interessats a passar amb temps suficient a fer la inscripció.

SOPAR PRO OBRES

El pròxim dia 4 d'octubre tndrem un sopar a benefici del manteniment de les nostres Parròquies; concretament serà per ajudar a pagar el nou amplificador i taula de mesclres que hem adquirit per a la Parròquia de Crist Rei, per reparar alguns desperfectes de la campana grossa dels Dolors, n'Eloi i per anar eixugant el deute de les obres de la Parròquia de Sant Pau. Serà en el restaurant *Es Cruce*, a les 20'30 h.

PLAFONS NOUS PER A L'ARTESONAT DE CRIST REI

Aquest estiu s'han fet set plafons per omplir els buits deixats pels que al llarg dels anys s'han anat deteriorant. Recor- dem que foren pintats per D. Llorenç Bonnin quan es va construir el temple de Crist Rei. Els nous han estat dibuixats i pintats per l'artista i restauradora local Bàrbara Bibiloni, a la qual volem donar les gràcies per dur a terme aquesta millora de forma desinteressada.

SAGRAMENT DE LA CONFIRMACIÓ

El dissabte dia 17 d'octubre a les 19 h. en el Convent de sant Vicenç Ferrer el Sr. Bisbe Javier Salinas administrará el sagra- ment de la confirmació a un grup de joves i al·lotes que durant dos cursos s'han pre- parat per rebre'l. Esperam que la majoria dels confirmats continuïn el camí de fe en el nou procés que iniciam aquesta tardor.

EL MOVIMENT DE VIDA CREIXENT A LLUC

Un bon grapat de membres, 22 con- cretament, del Moviment de Vida Crei- xent han participat a uns dies d'esplai, convivència, pregària i formació en el san- tuari de Lluc. Foren tres dies en els quals s'alternaren i conjuntaren tots aquests ele- ments amb la participació de Mn. Guil- lem Parera i Mn. Bartomeu Tauler. Uns dels temes tractats foren algunes parts de la darrera encíclica del Papa "laudato si".

DADES PER A LA CATEQUESI

El pròxim dia 21 de setembre a les 21 h. en el saló parroquial de Crist Rei hi haurà reunió pels pares interessats en ins- criure els seus fills al nou procés de fe (aquest dia hi vindran els pares que tenen fills entre els 9 i els 14 anys). El dia següent, dia 22, la reunió serà per als joves de 15 anys en amunt. Se'ls explicarà el camí a seguir.

La inscripció per a la catequesi tradi- cional i/o en família es farà a la Parròquia de Crist Rei, els dies 28 i 29 de setembre, de les 17 a les 21 h.

La setmana del 5 al 9 d'octubre, co- mençarà la catequesi tradicional. A les tres parròquies hi haurà el mateix horari de 17'30 a 18'30 h. amb aquesta distribu- ció: Dilluns: Parròquies dels Dolors i Crist Rei. Dimarts: Parròquies de Sant Pau i dels Dolors. Dijous: Parròquies de Sant Pau i Crist Rei. Les dates per a les reunions de pares es donaran a conèixer oportunament.

MOVIMENT PARROQUIAL

DEL 15 DE MAIG
AL 11 DE SETEMBRE

Parròquia dels Dolors

Baptismes:

- Arnau Martínez Sitges
- Martín Huertas Durán
- José A. Bausset García
- Leyre Bausset García
- Hugo Andrés Carmona
- Sebastià Frau Garau
- Aina Forteza Gomila
- Antoni Forteza Gomila
- Marc Salas Sanz
- Ariadna MontillaGiner
- Valeria Bombín Barrios
- Antoni Palou de Comasema Von Heland
- Francina Bauzà Fons
- Jaume Rosselló Adrover
- Lluç Pinto Sitges
- Lluçia Pinto Sitges
- Paula Lluç Stanica

Primeres Comunions:

- Daniela Vadillo Montoya
- Sofia Badía González
- Adrià Galmés Mansergas
- Teresa Mariana Triguero Heredia
- Nerea Alzamora Adelantado
- M^a del Carme Sureda Bennassar
- Nelson David Godoy Rivas
- Isa- Marie Seidenschwarz
- Margalida Roderó Miquel
- Nayra Alemany González
- Sofia Balbuena Arévalo
- Aarón Fuster Morilla
- David García Geljic
- Aarón José González Cascales
- Alba Maria Fernández Sánchez
- Nolan Andreu Suárez Cascales
- Priscila Velásquez Vaca
- Lucía Ruiz Morales
- Juanjo Rubio de la Cruz
- Yairis Heleny Montaña Albán
- Mateu Vives Salas
- Joan Toni Ferrer Rodríguez
- Josep Pérez Mercado
- Ainara ZedeñoPaillacho
- Bàrbara Riutort Pinto
- Josep Lluç Egea Frau

- Mónica Urrea Arroyave
- Lluç Pinto Sitges
- Lluçia Pinto Sitges

Matrimonis:

- Albert Carvajal Mesquida amb Joana Mª Llodrà Galletero
- Salvador Alemany Bujosa amb Sandra González Tirado
- Pedro Ripoll Aguiló amb Mª Magdalena Binimelis Massanet
- Jaume Fuster González amb Natalia Jaume Montoya Pocoví
- Antoni Sureda Gil amb Marta Martínez Femenías
- Juan Aguiló Fons amb Catalina Darder Bover
- Miquel A. Marín Collado amb Francisca Muntaner González

Noces d'or:

- Antoni Lluç Morey i Catalina Perelló Puigserver

Defuncions:

- José Lluç Llorens
- Pedro Fullana Ribot
- Francisco Valls Forteza
- Isabel Lluç Bauzà
- Joan Febrer Mascaró
- Mª Joana Álvarez-Ossorio Rosselló
- Gabriel Galmés Durán
- Jordi Riera Torrens
- Emiliano Solano Jiménez
- José Manuel Martínez Jesús
- Magdalena Mascaró Sancho
- Francisco Riera Puigserver
- Antònia Amer Mesquida
- Remedios Beltrán Cobacho
- Maria Mas Bennassar
- Isabel Binimelis Nadal
- Margalida Riera Fullana
- Margalida Fluxà Lluç
- Maria Ferrer Marí
- Maria Riera Riera
- Juan Morey Nicolau
- Mercedes Reyes Reyes
- Magdalena Rotger Fons
- Francisco Ferrer Arial
- Sion Lluç Ferrer
- Magdalena Servera Bauzà
- José Ramón Dávila Dávila
- Antònia Fullana Domenge
- Maria Mateu Suñer
- Maria Aydee Muñoz Gómez
- Pep Martínez Moratalla
- Sebastià Bassa Sancho
- Rafael Nadal Nadal
- Pedro Frau Fuster
- Joan Bassa Jaume

Parròquia de Crist Rei

Baptismes:

- Isabel Leyton Luna
- Luciano Conde Franco
- Marti Latorre Aguirre
- Magdalena Tugores Serra
- Juan Tugores Serra
- Francina Adrover López
- Pau García Barrera
- Chloé Expósito León
- Jaume Baltassar Triguero Umbert
- Neus Triguero Umbert

Primeres Comunions:

- Sandra Páez Enrique
- Joana Mª Morey Grimalt
- Toni Bassa Julià
- Aina Lluç Cañellas
- Emily Cruz Ríquez
- Aitor Cruz Ríquez
- Joan Miquel Salas Estelrich
- Toni Salas Estelrich
- Marta Vives Morey

Noces d'or:

- Josep Galmés Pascual i Joana Llodrà Planisi

Defuncions:

- Antònia Mesquida Matamalas
- Miquel Sard Gelabert
- Francisca Garau Massanet
- Pedro Parera Galmés
- Montserrat Pasqual Ferrà
- Margalida Galmés Adrover
- Martina Cañas Díaz
- Francisco Cabrer Lliteras
- Maria Fuentes Cobos
- Sebastià Mayol Morey
- Maria Fuentes Cobos
- Joana Miquel Miquel
- Magdalena Sansó Bassa
- Bernat Riera Riera
- Bernat Galmés Fons
- Margalida Miró Fuster

Parròquia de Sant Pau

Baptismes:

- Giuliana Anahí Baque De-Guilhem
- Daniela Guisado Barrueco
- Marina Rosselló Cabrer
- Caterina Febrer Mascaró

Primeres Comunions:

- Maria Servera Jaume
- Lúdia Martínez Montoro
- Miquel Suasi Machado
- Damià Mestre Gayà
- Milena Alejandra Baque De-Guilhem
- Laura Fernández Suñer
- Joan Albert Garau Obrador
- Irene Blanco Bote
- Andreu Galmés Galmés
- Sebastià Galmés Galmés
- Rafel Sansó Guevara
- Catalina Sansó Guevara
- Iván Mesquida de Oliveira

Defuncions:

- Juan Francisco Cabezuelo Sánchez
- Antònia Bauzà Amengual
- Francisca Llinàs Miquel
- Damià Fluxà Mascaró
- Antonio Ortega Navarro
- Margalida Sansó Pasqual
- Maria Domenge Gomila
- Mateu Perelló Servera
- Bernat Mestre Sitges
- Margalida Girard Lluç
- Mateu Llodrà Gomila
- Magdalena Obrador Oliver
- Juan Duran Vives
- Francisco Vicens Obrador